

Resumé

Denne afhandling har til formål at erstatte det forældede begreb 'indo-romersk handel' med et mere nuanceret perspektiv, som tager højde for de nye opdagelser, der er blevet gjort de sidste 30 år.

For at opnå dette anlægges et nedefra-og-op fokus på konkret efterspørgsel, som også belyser markedets rolle i udvekslinger over store afstande. Den efterfølgende analyse viser, at der foregik en økonomisk set meget betydningsfuld handel mellem Middelhavet og Det indiske Ocean i det 1.-6. århundrede e.v.t., som ændrede såvel forbrugsmønstre som produktionsmetoder i både Indien, Sydarabien, og Romerriget.

Desuden er det muligt at påvise, at denne handel var organiseret i centrene for efterspørgsel og udbud, i henholdsvis Rom og Indien, af sammenlignelige foreninger, mens transporten mellem disse centre blev håndteret af tilsvarende velorganiserede grupper af søfarende købmænd.

Som følge heraf konkluderes det at markedet som institution i Antikken var i stand til at facilitere handel over meget store afstande og virkede i en størrelsesorden, som efterlod et karakteristisk aftryk på de involverede samfunds økonomier, hvis økonomiske strukturer tilnærmede sig hinanden ved at tilpasse sig markedet og handlen.